

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 29. októbra 2015 *

„Verejné zmluvy na poskytnutie služieb — Verejné obstarávanie — Doprava členov Európskeho parlamentu — Rozhodnutie, ktorým sa verejné obstarávanie vyhlasuje za neúspešné a nariaďuje sa jeho ukončenie a začatie rokovacieho konania — Zadanie zákazky inému uchádzačovi — Rovnosť zaobchádzania — Podstatná zmena pôvodných podmienok obstarávania“

Vo veci T-126/13,

Direct Way, so sídlom v Machelene (Belgicko),

Directway Worldwide, so sídlom v Machelene (Belgicko),

v zastúpení: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, advokát,

žalobkyne,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: L. Darie a P. Biström, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie troch rozhodnutí Parlamentu týkajúcich sa zadania zákazky na dopravné služby členov Európskeho parlamentu v Bruseli,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia F. Dehousse a A. M. Collins (spravodajca),

tajomník: L. Grzegorzcyk, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. apríla 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 8. mája 2012 Európsky parlament zverejnil oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania týkajúceho sa zákazky INLO.AO-2012-008-LUX-UTP-02 s názvom „Doprava členov Európskeho parlamentu v Bruseli“ (Ú. v. EÚ 2012/S 88-143608) vo forme otvorenej súťaže.
- 2 Podľa oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania sa rozsah zákazky týkal 3 050 jazdných hodín za týždeň počas približne 26 týždňov ročne a približne 675 jazdných hodín za týždeň počas siedmich týždňov ročne. Celková hodnota zákazky (bez DPH) bola odhadovaná na 10 000 000 a 12 000 000 eur na maximálne dlhé obdobie štyroch rokov.
- 3 Podľa oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania mala byť zákazka udelená ekonomicky najvýhodnejšej ponuke posudzovanej z hľadiska týchto kritérií: cena (60 bodov), vhodnosť organizácie navrhovanej na výkon zmluvy (20 bodov), navrhované environmentálne opatrenia (10 bodov) a riadenie a vývoj ľudských zdrojov (10 bodov).
- 4 Boli podané len dve ponuky, a to ponuka spoločností Direct Way a Directway Worldwide, t. j. žalobkýň, a ponuka spoločnosti TMS Limousine.
- 5 Ponuka TMS Limousine sa umiestnila na prvom mieste, keďže získala 83,43 bodu. V rámci tejto ponuky bola navrhovaná najmä cena vo výške 38,90 eura na hodinu. Ponuka žalobkýň sa umiestnila na druhom mieste, pričom získala celkovo 80,25 bodu. Konkrétne navrhovaná cena v ich ponuke bola stanovená na 34,34 eura na hodinu, pre celkovo asi 123 000 jazdných hodín ročne.
- 6 Listom z 3. septembra 2012 Parlament informoval žalobkyne o svojom rozhodnutí ukončiť verejné obstarávanie vo forme otvorenej súťaže a zámere začať rokovacie konanie z dôvodu, že podané ponuky v rámci tohto prvého obstarávania boli „vzhľadom na kritériá hodnotenia ponúk neprijateľné, osobitne z dôvodu navrhovaných cien, ktoré [boli] príliš vysoké v porovnaní s cenami uvedenými v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania“. Rozhodnutie o ukončení prvého obstarávania bolo uverejnené v oznámení 2. októbra 2012 (Ú. v. EÚ 2012/S 189-310052).
- 7 Listom z 20. septembra 2012 Parlament vyzval žalobkyne a TMS Limousine, aby v rámci rokovacieho konania bez zverejnenia predložili ponuku týkajúcu sa verejného obstarávania INLO.AO-2012-018-LUX-UTP-05 s názvom „Doprava členov Európskeho parlamentu v Bruseli“. Charakteristiky tohto obstarávania boli v podstate rovnaké ako pri predchádzajúcom obstarávaní, najmä čo sa týka odhadovanej hodnoty zákazky, rozsahu a kritérií hodnotenia ponúk, čiže ceny a troch kvalitatívnych kritérií uvedených v bode 3 vyššie.
- 8 V rámci rokovacieho konania obaja uchádzači v podstate ponechali ponuky, ktoré pôvodne predložili. TMS Limousine však navrhla zníženú cenu, stanovenú na 36,15 eura na hodinu, zatiaľ čo žalobkyne navrhli tú istú cenu ako predtým, t. j. 34,34 eura na hodinu.
- 9 Následne sa uskutočnili dve stretnutia medzi Parlamentom a každým z uchádzačov, po ktorých žalobkyne mierne zvýšili navrhovanú cenu na 34,63 eura na hodinu, pričom TMS Limousine znížila navrhovanú cenu na 34,95 eura na hodinu.
- 10 E-mailom z 21. decembra 2012, ako aj doporučeným listom z 3. januára 2013 Parlament žalobkyniam oznámil svoje rozhodnutie odmietnuť ich ponuku, pretože nebola považovaná za ekonomicky najvýhodnejšiu (ďalej len „rozhodnutie o odmietnutí“). Táto ponuka sa totiž vzhľadom na to, že získala 85,39 bodu, umiestnila na druhom mieste. Žalobkyne boli tiež informované o rozhodnutí Parlamentu udeliť zákazku spoločnosti TMS Limousine, ktorá získala 87,99 bodu (ďalej len „rozhodnutie o zadaní

zákazky“). Napokon Parlament žalobkyniam oznámil, že môžu požiadať o doplňujúce informácie týkajúce sa dôvodov odmietnutia ich ponuky, vlastností a výhod prijatej ponuky a mena uchádzača, ktorému bola zákazka zadaná. Žalobkyne o tieto doplňujúce informácie požiadali e-mailom z 26. decembra 2012.

- 11 Dňa 8. januára 2013 Parlament uverejnil oznámenie o zadaní zákazky (Ú. v. EÚ 2013/S 5-4640).
- 12 Dňa 10. januára 2013 Parlament e-mailom a doporučeným listom zaslal žalobkyniam svoju odpoveď na ich e-mail z 26. decembra 2012, v ktorom im poskytol bližšie informácie týkajúce sa hodnotenia každej ponuky na základe kritérií hodnotenia ponúk, pričom tiež uviedol cenu, ktorú úspešný uchádzač nakoniec navrhol (konkrétne 34,95 eura na hodinu).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 13 Žalobou podanou do kancelárie Všeobecného súdu 1. marca 2013 žalobkyne podali tento žalobný návrh, v rámci ktorého navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zrušil rozhodnutie Parlamentu z 3. septembra 2012 o ukončení postupu verejného obstarávania vo forme „otvorenej súťaže“,
 - zrušil rozhodnutie Parlamentu z 20. septembra 2012 o začatí verejného obstarávania vo forme „rokovacieho konania bez zverejnenia“,
 - zrušil rozhodnutie o zadaní zákazky,
 - vyhlásil zmluvu uzavretú s úspešným uchádzačom za neplatnú,
 - im priznal náhradu škody,
 - zaviazal Parlament na náhradu trov konania.
- 14 Parlament navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu o neplatnosť podanú proti rozhodnutiu z 3. septembra 2012 o ukončení otvorenej súťaže a proti rozhodnutiu z 20. septembra 2012 o začatí rokovacieho konania ako neprípustnú,
 - zamietol žalobu podanú proti rozhodnutiu o zadaní zákazky ako nedôvodnú,
 - zamietol návrh na vyhlásenie neplatnosti zmluvy,
 - zamietol návrh na náhradu škody,
 - zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.
- 15 Všeobecný súd (šiesta komora) na návrh sudcu spravodajcu rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 požiadal účastníkov konania, aby spresnili, v ktorý deň dostali oznámenie Parlamentu z 10. januára 2013.
- 16 V odpovedi na túto žiadosť žalobkyne uviedli, že toto oznámenie dostali e-mailom 10. januára 2013, a že nevedia presne povedať, kedy im bolo doručené doporučeným listom.

- 17 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočítané na pojednávaní 23. apríla 2015. Počas tohto pojednávania žalobkyne na písomnú otázku Všeobecného súdu uviedli, že formálne nenavrhovali zrušenie rozhodnutia Parlamentu o odmietnutí ich ponuky, ktoré im bolo doručené e-mailom z 21. decembra 2012, ako aj doporučeným listom z 3. januára 2013.

Právny stav

O prípustnosti

- 18 Parlament vznáša námietku neprípustnosti v súvislosti so žalobou podanou proti rozhodnutiam o ukončení otvorenej súťaže a začatí rokovacieho konania s poukázaním na uplynutie lehoty na podanie žaloby. Pokiaľ ide o prípustnosť žaloby podanej proti rozhodnutiu o zadaní zákazky, Parlament len uvádza, že túto otázku ponecháva na úvahu Všeobecného súdu.
- 19 Žalobkyne nesúhlasia s touto námietkou neprípustnosti. V podstate tvrdia, že zadanie verejného obstarávania je zložitá operácia, kde obstarávateľ môže prijať predbežné rozhodnutia na to, aby došlo k zadaniu zákazky. V tomto procese sa nemusí nezákonnosť rozhodnutia zistiť okamžite, ale môže byť zistená až na základe následne prijatých rozhodnutí. Žalobkyne zastávajú názor, že až rozhodnutím o zadaní zákazky, a konkrétnejšie oznámením z 10. januára 2013 o dôvodoch odmietnutia ich ponuky, zistili nezákonnosť v predchádzajúcich rozhodnutiach. Z tohto oznámenia totiž vyplýva, že navrhovaná cena úspešného uchádzača bola vyššia ako cena, ktorú pôvodne navrhli žalobkyne v rámci zrušeného konania. Žalobkyne, ktoré predložili vyššiu cenu od odhadovanej ceny uvedenej v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, uvádzajú, že nemali nijaký dôvod na to, aby spochybnili tento dôvod už predtým.
- 20 Pokiaľ ide o rozhodnutie o ukončení otvorenej súťaže, hoci nebolo žalobkyniam určené, je nepopierateľné, že Parlament informoval žalobkyne o tomto rozhodnutí doporučeným listom z 3. septembra 2012. Okrem toho Parlament uverejnil oznámenie o zrušení otvorenej súťaže v úradnom vestníku z 2. októbra 2012.
- 21 Vzhľadom na ich postavenie účastníkov otvorenej súťaže rozhodnutie o ukončení uvedeného konania sa mohlo dotknúť právneho postavenia žalobkýň, a preto byť predmetom žaloby o neplatnosť. Treba však konštatovať, že žalobkyne proti rozhodnutiu o ukončení otvorenej súťaže obsiahnutému v liste z 3. septembra 2012 nenamietali až do podania tejto žaloby 1. marca 2013.
- 22 Na základe článku 263 šiesteho odseku ZFEÚ žaloba o neplatnosť sa musí podať do dvoch mesiacov od uverejnenia aktu, alebo jeho oznámenia žalobcovi, alebo ak toto chýba, odo dňa, keď sa o ňom žalobca dozvedel. Keďže bola žaloba jasne podaná po uplynutí lehoty v rozsahu, v akom sa dotýka rozhodnutia obsiahnutého v liste z 3. septembra 2012, je zjavne neprípustná.
- 23 Žiadne z tvrdení žalobkýň nemôže spochybníť tento záver. Osobitne mali možnosť v primeranej lehote po tom, čo sa dozvedeli o existencii uvedeného rozhodnutia, požiadať Parlament, aby im zaslal jeho celé znenie, alebo v opačnom prípade každú potrebnú informáciu, aby sa riadne oboznámili s jeho obsahom a dôvodmi, aby mohli účinne uplatniť svoje právo podať žalobu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. novembra 2011, Evropaïki Dynamiki/EIB, T-461/08, Zb., EU:T:2011:494, bod 107).
- 24 Žalobkyne pritom takúto žiadosť Parlamentu nezaslali. Táto žaloba o neplatnosť je preto podaná po uplynutí lehoty v rozsahu, v akom sa týka rozhodnutia o ukončení otvorenej súťaže.

- 25 Pokiaľ ide o rozhodnutie o začatí rokovacieho konania, ktoré bolo žalobkyniam oznámené doporučeným listom z 20. septembra 2012, treba *ex offico* preskúmať, či môže byť predmetom žaloby o neplatnosť v zmysle článku 263 ZFEÚ, hoci Parlament nenamieta proti prípustnosti žaloby na tomto základe, čo sa týka aspoň prekážky konania z dôvodu verejného záujmu.
- 26 Podľa ustálenej judikatúry aktmi alebo rozhodnutiami, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, sú len opatrenia s právne záväznými účinkami, ktoré môžu zasiahnuť do záujmov žalobcov tým, že podstatným spôsobom zmenia ich právne postavenie (pozri rozsudok z 8. októbra 2008, Sogelma/EAO, T-411/06, Zb., EU:T:2008:419, bod 85 a citovanú judikatúru).
- 27 Rozhodnutie o zorganizovaní verejného obstarávania zvyčajne nespôsobuje ujmu, pretože dotknutým osobám iba dáva možnosť zúčastniť sa konania a predložiť ponuku (rozsudok Sogelma/EAO, už citovaný v bode 26 vyššie, EU:T:2008:419, bod 86). Keďže sa v prejednávanej veci žalobkyne zúčastnili rokovacieho konania, rozhodnutie o jeho začatí im nemohlo spôsobiť ujmu.
- 28 Okrem toho treba uviesť, že hoci rokovacie konanie možno začať, len ak existujú špecifické okolnosti, ako sú nesprávne alebo neprijateľné ponuky podané v nadväznosti na vyhlásenie otvorenej a predčasne ukončenej súťaže stanovené v článku 127 ods. 1 písm. c) nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 357, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145, ďalej len „vykonávacie nariadenie“), nič to nemení na skutočnosti, že ide o konanie, ktoré je samostatné a odlišné od iných konaní o zadaní zákazky a osobitne od otvorenej súťaže v zmysle článku 91 nariadenia Rady č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74, ďalej len „rozpočtové nariadenie“) (uznesenie zo 16. decembra 2009, Bull a i./Komisia, T-333/08, EU:T:2009:514, bod 14).
- 29 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že žalobkyne nemôžu napadnúť rozhodnutie o začatí rokovacieho konania, ktoré im bolo oznámené doporučeným listom z 20. septembra 2012.
- 30 Hoci Parlament nevznáša námietku neprípustnosti proti žalobe v rozsahu, v akom sa týka rozhodnutia o zadaní zákazky z dôvodu, že bola tiež podaná oneskorene, pokiaľ ide o prekážku konania z dôvodu verejného záujmu, treba *ex offico* preskúmať prípustnosť žaloby podľa článku 113 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb., EU:C:1993:239, body 11 až 13, a z 15. septembra 2011, CMB a Christof/Komisia, T-407/07, EU:T:2011:477, bod 74).
- 31 Zo znenia článku 263 šiesteho odseku ZFEÚ vyplýva, že kritérium dňa, keď sa žalobca dozvedel o akte, má ako začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby subsidiárny charakter vo vzťahu k zverejneniu alebo oznámeniu aktu (rozsudok z 11. marca 2009, TF1/Komisia, T-354/05, Zb., EU:T:2009:66, bod 33).
- 32 V tejto súvislosti treba na jednej strane uviesť, že rozhodnutie o zadaní zákazky nebolo žalobkyniam určené, hoci toto rozhodnutie úzko súvisí s rozhodnutím o odmietnutí, ktoré im bolo určené. Preto rozhodnutie o zadaní zákazky nebolo žalobkyniam doručené.
- 33 Na druhej strane treba konštatovať, že rozhodnutie o zadaní zákazky nie je aktom, ktorý sám osebe musí byť uverejnený v úradnom vestníku (pozri osobitne článok 90 ods. 1 rozpočtového nariadenia a článok 118 vykonávacieho nariadenia).
- 34 Okrem toho nejde ani o akt, ktorý podľa ustálenej praxe danej inštitúcie podlieha takému uverejneniu. Na rozdiel od situácií v judikatúre týkajúcej sa povinnosti oznámenia (rozsudok z 19. júna 2009, Qualcomm/Komisia, T-48/04, Zb., EU:T:2009:212, body 43 až 58) a praxi súvisiacej s uverejňovaním (rozsudky z 15. júna 2005, Olsen/Komisia, T-17/02, Zb., EU:T:2005:218, body 72 až 87, a TF1/Komisia, už citovaný v bode 31 vyššie, EU:T:2009:66, body 34 až 36), treba konštatovať, že

v prejednávanej veci rozhodnutie o zadaní zákazky nebolo uverejnené v úradnom vestníku alebo na internete. Parlament len 8. januára 2013 uverejnil oznámenie o zadaní zákazky, ktoré obsahovalo iba stručné informácie, ktoré žalobkyniam neumožňovali účinne uplatniť ich právo podať žalobu na súde Európskej únie. Tento deň nemôže byť teda začiatkom plynutia lehoty na podanie žaloby o neplatnosť.

- 35 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba zohľadniť deň, keď sa žalobkyne dozvedeli o napadnutom akte. Zo skutkových okolností uvedených vyššie vyplýva, že žalobkyne sa dozvedeli o existencii rozhodnutia o zadaní zákazky medzi 21. a 26. decembrom 2012, pričom 26. decembra 2012 požiadali Parlament o doplňujúce informácie týkajúce sa uvedeného rozhodnutia. Žalobkyne v tomto okamihu však presne nepoznali obsah a dôvody dotknutého aktu natolko, aby mohli účinne uplatniť svoje právo podať žalobu (pozri v tomto zmysle rozsudok Evropaïki Dynamiki/EIB, už citovaný v bode 23 vyššie, EU:T:2011:494, bod 107).
- 36 Žalobkyne mohli účinne uplatniť svoje právo podať žalobu až od okamihu, keď im bolo doručené oznámenie Parlamentu, ktoré im bolo zaslané e-mailom a doporučeným listom 10. januára 2013.
- 37 Pokiaľ ide o zákonnosť oznámení aktov Únie, judikatúra mala príležitosť spresniť, že rozhodnutie je riadne oznámené v okamihu, keď bolo svojmu adresátovi doručené a ten mal možnosť sa o ňom dozvedieť (uznesenie z 2. októbra 2014, Page Protective Services/ESVČ, C-501/13 P, EU:C:2014:2259, bod 30), čo umožňuje platné oznámenie e-mailom (uznesenie Page Protective Services/ESVČ, už citované, EU:C:2014:2259, body 31 až 33). Rovnaké odôvodnenie možno uplatniť na prejednávanú vec, pokiaľ ide o oznámenie Parlamentom 10. januára 2013, ktoré umožnilo dozvedieť sa o obsahu a dôvodoch rozhodnutia o zadaní zákazky.
- 38 Z judikatúry však vyplýva, že zaslanie elektronickej pošty nezaručuje jej skutočné doručenie adresátovi. Môže sa totiž stať, že elektronická pošta mu nebude doručená z technických dôvodov. Okrem toho, aj keď je elektronická pošta skutočne doručená adresátovi, je možné, že prijatie sa neuskutoční v deň odoslania (rozsudok Sogelma/EAO, už citovaný v bode 26 vyššie, EU:T:2008:419, bod 77).
- 39 V prejednávanej veci Parlament zaslal svoje oznámenie e-mailom a doporučeným listom 10. januára 2013. Ako bolo uvedené v bode 16 vyššie, žalobkyne v odpovedi na otázku Všeobecného súdu uviedli, že nevedia presne povedať, v ktorý deň im bol tento dokument doručený doporučeným listom. Potvrdili však, že e-mail z 10. januára 2013 dostali v ten istý deň a predložili jeho kópiu.
- 40 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žaloba proti rozhodnutiu o zadaní zákazky, podaná 1. marca 2013, je prípustná, pretože bola podaná pred uplynutím dvojmesačnej lehoty s pripočítanou desaťdňovou lehotou zohľadňujúcou vzdialenosť stanovenú v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ.
- 41 Na pojednávaní vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyne formálne nepodali návrh na zrušenie rozhodnutia Parlamentu o odmietnutí ponuky, Parlament vzniesol výhrady k prípustnosti žaloby v rozsahu, v akom sa týka rozhodnutia o zadaní zákazky, pričom poukázal na prípadný nedostatok záujmu na konaní.
- 42 Nedostatok záujmu na konaní, ktorý predstavuje prekážku v konaní z dôvodu verejného záujmu, ktorú môže súd Únie preskúmať bez návrhu, treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je prípustná len v rozsahu, v akom má táto osoba záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto záujmu je, že zrušenie napadnutého aktu môže samo osebe vyvolať právne následky a žaloba tak môže v prípade úspešného výsledku priniesť prospech pre toho účastníka konania, ktorý ju podal (rozsudok z 23. mája 2014, European Dynamics Luxembourg/ECB, T-553/11, EU:T:2014:275, bod 94).

- 43 Pokiaľ sa ponuka uchádzača odmietne z dôvodu, že zákazka je zadaná inému uchádzačovi pred fázou, ktorá predchádza rozhodnutiu o zadaní zákazky, po porovnaní ponúk, existencia právneho záujmu dotknutého uchádzača na konaní proti rozhodnutiu o zadaní zákazky nie je podmienená zrušením rozhodnutia o odmietnutí jeho ponuky.
- 44 V prípade zrušenia rozhodnutia o zadaní zákazky Parlament musí prijať opatrenia, ktoré zahŕňajú výkon takéhoto rozsudku (pozri v tomto zmysle rozsudok Evropaïki Dynamiki/EIB, už citovaný v bode 23 vyššie, EU:T:2011:494, bod 66). Žalobkyne majú v prejednávanej veci právny záujem na podaní žaloby o neplatnosť napadnutého rozhodnutia o zadaní zákazky, aby na základe povinnosti, ktorá vyplýva z článku 266 ZFEÚ, dosiahli primeranú nápravu svojej situácie zo strany Parlamentu, ktorá môže mať prípadne podobu finančného odškodnenia zodpovedajúceho spôsobenej škode, v súvislosti s čím vlastne podali v prejednávanej veci návrh.
- 45 Za týchto okolností majú žalobkyne záujem na konaní proti rozhodnutiu o zadaní zákazky, takže ich návrh, ktorým sa domáhajú zrušenia tohto rozhodnutia, je prípustný.

O veci samej

- 46 Žalobkyne na podporu svojej žaloby uvádzajú dva žalobné dôvody založené jednak na porušení zásady rovnosti medzi uchádzačmi, a jednak na porušení článku 127 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia, ktorý zakazuje podstatnú zmenu pôvodných zmluvných podmienok.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti

– Tvrdenia účastníkov konania

- 47 V rámci svojho prvého žalobného návrhu žalobkyne tvrdia, že aj za predpokladu, že by cena úspešného uchádzača bola považovaná za prijateľnú v rokovacom konaní, Parlament porušil zásadu rovnosti uchádzačov, pretože žalobkyne navrhli cenu, ktorá bola mierne nižšia, pričom bola Parlamentom v rámci otvorenej súťaže posúdená ako neprijateľná. Podľa žalobkýň rozhodnutie o ukončení postupu verejného obstarávania vo forme otvorenej súťaže, rozhodnutie o začatí verejného obstarávania vo forme „rokovacieho konania“ a rozhodnutie o zadaní uvedenej zákazky musia byť preto zrušené.
- 48 Žalobkyne tvrdia, že Parlament vo svojom liste z 3. septembra 2012 jasne uviedol, že len navrhované ceny boli dôvodom prijatia rozhodnutia o ukončení otvorenej súťaže. Okrem toho sa nasledovne rokovania v rámci rokovacieho konania týkali len cien ponúk. Parlament nikdy nepožadoval od žalobkýň, aby vylepšili svoju ponuku z hľadiska technických parametrov.
- 49 Žalobkyne namietajú voči konaniu Parlamentu, ktorý nakoniec prijal ponuku úspešného uchádzača s vyššou cenou, ako bola cena, ktorú pôvodne ponúkli, pričom kvalitatívne požiadavky boli znížené. V tejto súvislosti tvrdia, že Parlament znížil objem služieb, ktoré sa mali poskytnúť, keď ich znížil z približne 400 000 jazdných hodín približne na 300 000 jazdných hodín na celé obdobie trvania zmluvy.
- 50 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy žalobkyne tvrdia, že Parlament porušil zásadu rovnosti medzi uchádzačmi, ako aj článok 101 rozpočtového nariadenia a článok 127 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia.

- 51 V rámci repliky žalobkyne spochybňujú tvrdenie Parlamentu, podľa ktorého zle porozumeli objemu služieb stanovenému v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania. V skutočnosti súťažné podklady uvádzali objem služieb oveľa vyšší, ako bol ten, ktorý bol uvedený v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania. V prípade rozdielnosti súťažné podklady majú prednosť pred oznámením o vyhlásení verejného obstarávania. Žalobkyne preto správne odhadli objem služieb.
- 52 Na pojednávaní však žalobkyne v odpovedi na otázku Všeobecného súdu pripustili, že pôvodne podcenili objem poskytovaných služieb, čo ich v rámci rokovacieho konania viedlo k miernemu zvýšeniu navrhovanej ceny.
- 53 Žalobkyne pripúšťajú, že pôvodné technické podmienky zákazky neboli podstatne zmenené. Preto zastávajú názor, že Parlament nemal zadať zákazku ponuke s vyššou cenou, ako je cena, ktorú v rámci otvorenej súťaže považoval za neprijateľnú.
- 54 Napokon, pokiaľ ide o článok 101 rozpočtového nariadenia, žalobkyne dodávajú, že Parlamentu nevytýkajú nedostatok odôvodnenia, ale nesprávne odôvodnenie, pretože ponuka, ktorú predložili v rámci rokovacieho konania, nebola neprijateľná.
- 55 Parlament namieta voči tvrdeniam žalobkyne.

– Posúdenie Všeobecným súdom

- 56 V prvom rade treba uviesť, že výhrady žalobkyní treba preskúmať len v rozsahu, v akom podporujú žalobu o neplatnosť podanú proti rozhodnutiu o zadaní zákazky, pričom, pokiaľ ide o ostatné rozhodnutia, žaloba o neplatnosť bola vyhlásená za neprípustnú (pozri body 20 až 45 vyššie).
- 57 Podľa ustálenej judikatúry lehota na podanie žaloby stanovená v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ patrí do rámca verejného poriadku a uplatnenie predpisov Únie týkajúcich sa procesných lehôt zodpovedá požiadavke právnej istoty a potrebe vyhnúť sa akejkolvek diskriminácii alebo svojvoľnému zaobchádzaniu pri výkone spravodlivosti (uznesenia Page Protective Services/ESVČ, už citované v bode 37 vyššie, EU:C:2014:2259, body 21 a 37, a z 5. februára 2010, Pro humanum/Komisia, T-319/09, EU:T:2010:29, bod 7).
- 58 Pripustiť pritom, že by sa žalobca mohol v rámci žaloby o neplatnosť podanej proti rozhodnutiu odvolávať na pochybenia týkajúce sa skoršieho aktu, v prípade ktorého mohol podať návrh na jeho zrušenie, by mohlo nepriamo viesť k spochybneniu skorších rozhodnutí, ktoré neboli napadnuté v lehote na podanie žaloby stanovenej v článku 263 ZFEÚ, a obísť tak túto lehotu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júna 1995, Španielsko/Komisia, C-135/93, Zb., EU:C:1995:201, bod 17).
- 59 V tejto veci treba konštatovať, že tvrdenia žalobkyní týkajúce sa prijateľnosti, pokiaľ ide o kritériá hodnotenia ponúk predložených v rámci otvorenej súťaže, ktorá bola predčasne ukončená, nemôže Všeobecný súd zohľadniť vo svojom posúdení žaloby o neplatnosť podanej proti rozhodnutiu o zadaní zákazky, ktorá bola podaná po ukončení rokovacieho konania, ktoré je konaním samostatným a odlišným od všetkých ostatných postupov verejného obstarávania (uznesenie Bull a i./Komisia, už citované v bode 28 vyššie, EU:T:2009:514, bod 14). Ako bolo tiež uvedené vyššie, akýkoľvek iný záver by dával žalobkyniam možnosť spochybníť rozhodnutie o ukončení otvorenej súťaže, ktoré nebolo napadnuté v stanovenej lehote a stalo sa konečným vo vzťahu k tým osobám, ktoré by ho mohli napadnúť (rozsudok z 15. februára 2001, Nachi Europe, C-239/99, Zb., EU:C:2001:101, bod 37).
- 60 To isté platí v prípade tvrdení žalobkyní, ktorými spochybňujú dôvodnosť rozhodnutia o zadaní zákazky v rozsahu, v akom sa výlučne zakladajú na údajnej nezákonnosti rozhodnutia o ukončení otvorenej súťaže. V tejto súvislosti v bode 45 žaloby žalobkyne uvádzajú, že toto konanie nemohlo byť platne

ukončené z dôvodu neprijateľného charakteru ponúk. Skutočnosť, že ponuky boli neprijateľné, sa však preukázala už v rozhodnutí o ukončení otvorenej súťaže, a tak ju nebolo možné už napadnúť v rámci žaloby o neplatnosť podanej proti rozhodnutiu o zadaní zákazky.

- 61 Preto otázku na účely rozhodnutia o tejto žalobe, či Parlament bol oprávnený poukázať na neprijateľný charakter predložených ponúk, aby odôvodnil svoje rozhodnutie o ukončení otvorenej súťaže, nemožno preskúmať. Z tohto dôvodu bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o dôvodnosti záveru, ku ktorému dospel Parlament po ukončení otvorenej súťaže (t. j. neprijateľného charakteru predložených ponúk), Všeobecný súd len preskúma, či tento záver mohol mať nejaký vplyv na rokovacie konanie.
- 62 Podľa článku 89 ods. 1 rozpočtového nariadenia musia byť všetky verejné zmluvy, ktoré sú úplne alebo čiastočne financované z rozpočtu Únie, v súlade so zásadami transparentnosti, proporcionality, rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.
- 63 Podľa ustálenej judikatúry zásada zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali odlišne a aby sa odlišné situácie neposudzovali rovnako, ak takéto posúdenie nie je objektívne odôvodnené (rozsudok z 11. júna 2014, *Communicaid Group/Komisia*, T-4/13, EU:T:2014:437, bod 50).
- 64 V oblasti verejného obstarávania verejný obstarávateľ je povinný najmä dohliadať v každej fáze konania na dodržiavanie rovnosti zaobchádzania a zároveň na rovnosť príležitostí všetkých uchádzačov. Rovnosť zaobchádzania tiež znamená, že uchádzači musia mať rovnaké postavenie tak v čase prípravy svojich ponúk, ako aj v okamihu, keď sú tieto ponuky vyhodnocované verejným obstarávateľom (rozsudok *Communicaid Group/Komisia*, už citovaný v bode 63 vyššie, EU:T:2014:437, bod 51).
- 65 Osobitne to znamená, že kritériá hodnotenia ponúk musia byť v súťažných podkladoch alebo v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania formulované tak, aby umožnili všetkým priemerne informovaným uchádzačom pri uplatnení primeranej obozretnosti ich rovnako vykladať, a aby sa pri hodnotení ponúk tieto kritériá uplatňovali objektívne a jednotne na všetkých uchádzačov (rozsudok *Communicaid Group/Komisia*, už citovaný v bode 63 vyššie, EU:T:2014:437, bod 52).
- 66 Všeobecný súd sa domnieva, že žalobkyne z právneho hľadiska dostatočne nepreukázali, že tieto zásady boli Parlamentom porušené.
- 67 Po prvé treba pripomenúť, že podľa judikatúry, hoci rokovacie konanie môže verejný obstarávateľ začať len vo výnimočných situáciách, akými sú nesprávne alebo neprijateľné ponuky predložené ako odpoveď na otvorenú a predčasne ukončenú súťaž stanovenú v článku 127 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia, nič to nemení na skutočnosti, že ide o konanie samostatné a odlišné od všetkých ostatných postupov verejného obstarávania a osobitne od otvorenej súťaže (uznesenie *Bull a. i./Komisia*, už citované v bode 28 vyššie, EU:T:2009:514, bod 14).
- 68 Judikatúra tiež spresnila, že po zrušení verejného obstarávania je toto konanie ukončené a verejný obstarávateľ má úplnú voľnosť pri rozhodovaní o ďalších krokoch (rozsudok *Sogelma/EAO*, už citovaný v bode 26 vyššie, EU:T:2008:419, point 136).
- 69 Žalobkyne pritom neuvádzajú nijaké tvrdenie, na základe ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že v rámci rokovacieho konania by malo dôjsť k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi. Ako správne tvrdí Parlament, nie je možné porovnať ponuku ceny žalobkýň v rámci otvorenej súťaže s ponukou ceny úspešných uchádzačov v rámci rokovacieho konania, pretože ide o dve odlišné konania.

- 70 Navyše v rámci dvoch odlišných konaní by bolo nelogické domnievať sa, že cena navrhnutá žalobkyňami v rámci prvého konania, ktorá viedla verejného obstarávateľa k záveru, že ponuky sú neprijateľné, by sa mala brať za maximálnu neprekročiteľnú hranicu v rámci druhého konania, ktoré má odlišný charakter.
- 71 V prejednávanej veci by mohla určitá diskriminácia existovať, ak by verejný obstarávateľ v rámci toho istého konania, v tomto prípade rokovacieho konania, odlišne posudzoval podobné ponuky uchádzačov. Žalobkyne však nič také netvrdia.
- 72 Po druhé za predpokladu, že by bolo možné postavenie žalobkýň v rámci otvorenej súťaže považovať za porovnateľné s postavením úspešného uchádzača v rámci rokovacieho konania, čo ale tak nie je, v rámci zadávania zákazky podľa ekonomicky najvýhodnejšej ponuky je cena len jedným zo štyroch kritérií hodnotenia ponúk. Preto verejný obstarávateľ má voľnosť zadať zákazku uchádzačovi, ktorý navrhuje vyššiu cenu, ale ktorého ponuka predstavuje vyššiu kvalitu z hľadiska ostatných stanovených kritérií hodnotenia ponúk, ako to bolo v tomto prípade. Treba totiž uviesť, že žalobkyne nespochybňujú, že ponuka úspešného uchádzača bola vzhľadom na kritériá hodnotenia ponúk vyššej kvality ako ich ponuka.
- 73 V dôsledku toho treba výhradu založenú na porušení zásady rovnosti zaobchádzania zamietnuť.
- 74 Žiadne iné z tvrdení žalobkýň nemôže spochybniť tento záver.
- 75 Tvrdenie, podľa ktorého sa rokovanie týkalo len ceny ponúk, je nedôvodné. Predovšetkým zo zápisníc stretnutí z 13. a 28. novembra 2012 totiž vyplýva, že rokovania sa týkali hlavne tiež vlastností dotknutých vozidiel (t. j. hybridných vozidiel).
- 76 To isté platí pre tvrdenie, podľa ktorého Parlament údajne znížil kvalitatívne a objemové požiadavky na služby, ktoré sa majú poskytnúť, lebo znížil 400 000 jazdných hodín na 300 000 jazdných hodín. Toto tvrdenie spočíva na nedorozumení zo strany žalobkýň, ako vyplýva najmä zo zápisnice z rokovania z 28. novembra 2012 a ako to tiež žalobkyne pripustili na pojednávaní (pozri bod 52 vyššie). V dôsledku toho nie je potrebné skúmať, či, ako to uvádzajú žalobkyne, v prípade rozdielov musia mať súťažné podklady prednosť pred oznámením o vyhlásení verejného obstarávania. Okrem toho treba poznamenať, že žalobkyne vo svojej replike pripúšťajú, že technické požiadavky (iné ako objem služieb), neboli zmenené.
- 77 Všeobecný súd sa navyše domnieva, že tvrdenia týkajúce sa údajného porušenia článku 101 rozpočtového nariadenia a článku 127 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia nemožno prijať.
- 78 Keďže žalobkyne vytýkajú Parlamentu, že porušil tieto ustanovenia, pričom nesprávne poukazujú na rozhodnutia o ukončení otvorenej súťaže a začatí rokovacieho konania, tieto tvrdenia nemôžu uspieť z dôvodov uvedených v bodoch 20 až 29 vyššie. Keďže tieto tvrdenia sú mierené proti rozhodnutiu o zadaní zákazky a v podstate súvisia s tvrdeniami preskúmanými v bodoch 63 až 76 vyššie, treba ich zamietnuť z rovnakých dôvodov uvedených v daných bodoch.
- 79 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvý žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na podstatnej zmene pôvodných podmienok verejného obstarávania

– Tvrdenia účastníkov konania

- 80 Žalobkyne svojim druhým žalobným dôvodom tvrdia, že tým, že bola zákazka zadaná za vyššiu cenu, ako bola cena, ktorá bola pôvodne považovaná za neprijateľnú (a síce 34,95 eura na hodinu ponúknutých úspešným uchádzačom namiesto 34,45 eura na hodinu navrhnutých pôvodne žalobkyňami), Parlament podstatne zmenil pôvodné podmienky verejného obstarávania, čím porušil článok 127 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia.
- 81 Žalobkyne zastávajú názor, že podľa judikatúry začatie rokovacieho konania nemôže byť príležitosťou na podstatné zmeny pôvodných podmienok verejného obstarávania.
- 82 Parlament tvrdí, že druhý žalobný dôvod sa má zamietnuť ako nedôvodný.

– Posúdenie Všeobecným súdom

- 83 Podľa článku 127 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia verejní obstarávatelia môžu použiť rokovacie konanie po zverejnení oznámenia o zmluve bez ohľadu na odhadovanú výšku v prípade ponúk, ktoré sú nesprávne alebo neprijateľné, s odvolaním sa najmä na kritériá výberu alebo vyhodnotenia ponúk, ako odpoveď na otvorenú alebo užšiu súťaž, ktorá bola ukončená za predpokladu, že pôvodné zmluvné podmienky tak, ako boli vymedzené v dokumentoch, ktoré sa týkajú výzvy na predkladanie súťažných návrhov uvedených v článku 130, sa podstatne nezmenili, bez toho, aby tým bolo dotknuté uplatnenie jeho odseku 2.
- 84 Na účely tohto žalobného dôvodu jedinou vytýkanou podstatnou zmenou podmienok, ktorú je vhodné preskúmať, je podmienka týkajúca sa ceny. V štádiu repliky žalobkyne totiž vzali späť druhú časť tohto dôvodu, týkajú sa objemu služieb, a tiež uviedli, že netvrdia, že Parlament zmenil technické požiadavky verejného obstarávania. Okrem toho, ako už bolo uvedené v bodoch 52 a 76 vyššie, tvrdenia žalobkýň týkajúce sa údajnej zmeny objemu služieb spočívajú na nedorozumení z ich strany.
- 85 Podľa žalobkýň podstatná zmena pôvodných podmienok verejného obstarávania vyplýva zo skutočnosti, že Parlament zadal zákazku za vyššiu cenu, ako bola cena, ktorú žalobkyne pôvodne navrhli a ktorá bola posúdená ako neprijateľná.
- 86 Túto argumentáciu nemožno uznať.
- 87 Po prvé žalobkyne nespochybňujú, že celková odhadovaná hodnota verejného obstarávania zostala nezmenená, a to 10 000 000 eur a 12 000 000 eur na maximálne dlhé obdobie štyroch rokov.
- 88 Po druhé ani článok 127 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia, ani článok 130 vykonávacieho nariadenia (na ktorý odkazuje predchádzajúce ustanovenie) neuvádzajú, že cena navrhovaná niektorým z uchádzačov v otvorenej súťaži sa má považovať za pôvodnú podmienku verejného obstarávania, ktorú nemožno podstatne zmeniť. Naopak článok 130 vykonávacieho nariadenia umožňuje tvrdenie, že pôvodné podmienky verejného obstarávania zahŕňajú najmä kritériá vylúčenia a výberu, kritériá vyhodnotenia ponúk a ich pomerné váženie, ako aj technické špecifiká. Žalobkyne však nepoukazujú ani na jednu podstatnú zmenu týchto prvkov.

- 89 Po tretie z dôvodov uvedených v bodoch 67 až 72 vyššie by bolo nelogické domnievať sa, že cena navrhovaná žalobkyňami v rámci otvorenej súťaže sa má považovať za maximálnu neprekročiteľnú hranicu v rámci konania, ktoré má odlišný charakter, najmä ak zákazka je zadaná ekonomicky najvýhodnejšej ponuke (a to po vyhodnotení týkajúcom sa tiež kvalitatívnych kritérií, a teda nie obmedzenom len na navrhovanú cenu).
- 90 Judikatúra citovaná žalobkyňami nepodporuje ich druhý žalobný dôvod, lebo sa týka skutkových a právnych okolností, ktoré nemožno porovnať s okolnosťami v tomto prípade.
- 91 Rozsudok z 19. júna 2008, presstext Nachrichtenagentur (C-454/06, Zb., EU:C:2008:351) sa týkal zmeny verejného obstarávania počas schvaľovania vnútroštátnymi orgánmi z hľadiska ustanovení smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb (Ú. v. ES L 209, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 322). Podľa judikatúry, hoci sa smernice týkajúce sa postupov verejného obstarávania služieb neuplatňujú na verejné obstarávania zadávané orgánmi Únie, pravidiel alebo zásad stanovených alebo vymedzených v rámci týchto smerníc sa voči uvedeným orgánom možno dovolávať, pokiaľ sa javia len ako osobitné vyjadrenie základných pravidiel Zmluvy a všeobecných právnych zásad, ktorým orgány Únie priamo podliehajú (rozsudok z 12. decembra 2012, Evropaiki Dynamiki/EFSA, T-457/07, EU:T:2012:671).
- 92 Dotknuté ustanovenia smernice 92/50 však nemožno porovnávať s článkom 127 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia. Rozsudok presstext Nachrichtenagentur, už citovaný v bode 91 vyššie (EU:C:2008:351), nie je preto na účely riešenia tohto sporu relevantný. V každom prípade treba konštatovať, že zmeny urobené v zmluve, o ktorej sa rokovalo, boli inej povahy, ako zmena, na ktorú poukazujú žalobkyne v tejto veci.
- 93 Rovnaké posúdenie platí aj v prípade rozsudku zo 4. júna 2009, Komisia/Grécko (C-250/07, Zb., EU:C:2009:338), ktorý sa týka údajnej zmeny technických špecifikácií, ku ktorej došlo medzi dvoma verejnými obstarávaniami, a ustanovení smernice Rady 93/38/EHS zo 14. júna 1993, o koordinácii postupov verejného obstarávania subjektov pôsobiacich vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore (Ú. v. ES L 199, s. 84; Mim. vyd. 06/002, s. 194), ktoré takisto nemožno porovnávať s článkom 127 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia.
- 94 Na základe týchto rozsudkov preto nemožno dospieť k záveru, že zadanie zákazky v rámci rokovacieho konania úspešnému uchádzačovi s vyššou cenou, ako bola cena iného uchádzača v rámci otvorenej súťaže, vyplýva nevyhnutne z podstatnej zmeny pôvodných podmienok verejného obstarávania v rozpore s článkom 127 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia.
- 95 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné zamietnuť druhý žalobný dôvod ako nedôvodný.

O neplatnosti zmluvy

– Tvrdenia účastníkov konania

- 96 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd konštatoval neplatnosť zmluvy uzavretej s úspešným uchádzačom z dôvodov spočívajúcich na uvádzaných primárnych nesprávnostiach.
- 97 Na podporu tohto návrhu žalobkyne uvádzajú článok 116 ods. 1 druhý pododsek nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, s. 1), článok 166 ods. 2 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 362, s. 1), smernicu Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989

o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúvania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES L 395, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246), a judikatúru Súdneho dvora.

- 98 Parlament tvrdí, že sa pri verejnom obstarávaní nedopustil nijakej nesprávosti, takže návrh na vyhlásenie neplatnosti zmluvy je zjavne nedôvodný.

– Posúdenie Všeobecným súdom

- 99 Vzhľadom na skutočnosť, že prvý a druhý žalobný dôvod boli zamietnuté ako čiastočne neprípustné a čiastočne nedôvodné, návrh na vyhlásenie neplatnosti zmluvy uzavretej s úspešným uchádzačom treba tiež zamietnuť.

O návrhu na náhradu škody

– Tvrdenia účastníkov konania

- 100 Pokiaľ ide o návrh na náhradu spôsobenej škody, žalobkyne tvrdia, že ak by sa Parlament nedopustil údajného nezákonného konania, ich ponuka by bola ekonomicky najvýhodnejšia. V dôsledku toho by mali vážnu príležitosť získať zákazku napriek možnosti verejného obstarávateľa odstúpiť od zadania zákazky. Vzhľadom na odhadovaný zisk (a síce 1,9 eura na hodinu) a objem odhadovaných služieb (105 000 hodín za rok), žalobkyne sa domnievajú, že spôsobená škoda dosahuje 199 500 eur za rok. V rámci repliky žalobkyne spresňujú, že ich strata na zisku predstavuje 217 161,7 eura za rok, t. j. 868 646,8 eura za celú dĺžku trvania zákazky.

- 101 Parlament tvrdí, že návrh na náhradu škody treba zamietnuť ako nedôvodný.

– Posúdenie Všeobecným súdom

- 102 Podľa článku 340 druhého odseku ZFEÚ „v prípade nezmluvnej zodpovednosti Únia v súlade so zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov napraví akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií“.

- 103 Z judikatúry vyplýva, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ z dôvodu protiprávneho konania jej inštitúcií je podmienený kumulatívnym splnením niekoľkých podmienok, a to protiprávnosťou konania vytýkaného inštitúcii, vznikom škody a existenciou príčinnej súvislosti medzi uvádzaným konaním a uvádzanou škodou (rozsudky z 11. júla 1997, *Oleifici Italiani/Komisia*, T-267/94, Zb., EU:T:1997:113, bod 20, a z 9. septembra 2008, *MyTravel/Komisia*, T-212/03, Zb., EU:T:2008:315, bod 35). Podmienka protiprávneho konania inštitúcií Únie si vyžaduje dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom (rozsudok *MyTravel/Komisia*, už citovaný, EU:T:2008:315, bod 29).

- 104 Keďže tieto podmienky sú kumulatívne, s prihliadnutím na záver Všeobecného súdu v súvislosti s neexistenciou protiprávneho konania zo strany Parlamentu, treba návrh na náhradu škody zamietnuť, pričom nie je potrebné skúmať ostatné podmienky.

- 105 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

¹⁰⁶ Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Parlamentu.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Direct Way a Directway Worldwide sú povinné nahradiť trovy konania.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. októbra 2015.

Podpisy